

İSLAM ŞEHİRLERİNİ GEZİYORUM

YUSUF

SARAYBOSNA'DA

ADEM ÖZKÖSE

GÜLCE
ÇOCUK timas

ÇİZER
AYBÜKE B.
ASLANOĞLU

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

GÜLCE
ÇOCUKtimas

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2023

İSLAM ŞEHİRLERİNİ GEZİYORUM

YUSUF

SARAYBOSNA'DA

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir
Proje Editörü: Yalçın Yaman
Yardımcı Editör: Burak Genç

Yayın No: 5942
ISBN: 978-625-6360-32-7
Raf: 6 - 10 Yaş Öykü / Hikâye
Baskı ve Cilt: WPC Matbaacılık
Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No: 17-1
Esenyurt / İstanbul
Tel: (0212) 886 83 30 / Sertifika No: 50884

1. Baskı / Kasım 2023

GÜLCE
ÇOCUKtimas

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Bahçelievler Mahallesi Zübeyde Hanım Caddesi
No: 8 İç Kapı No: 3 Üsküdar / İstanbul
Kültür Bakanlığı Yayınlık Sertifika No: 45587
Tel: (0212) 511 24 24

www.timas.com.tr/gulce-kitap
bilgi@gulcekitap.com.tr

Görsellerin bir kısmı shutterstock.com'dan temin edilmiştir.

© 2023 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

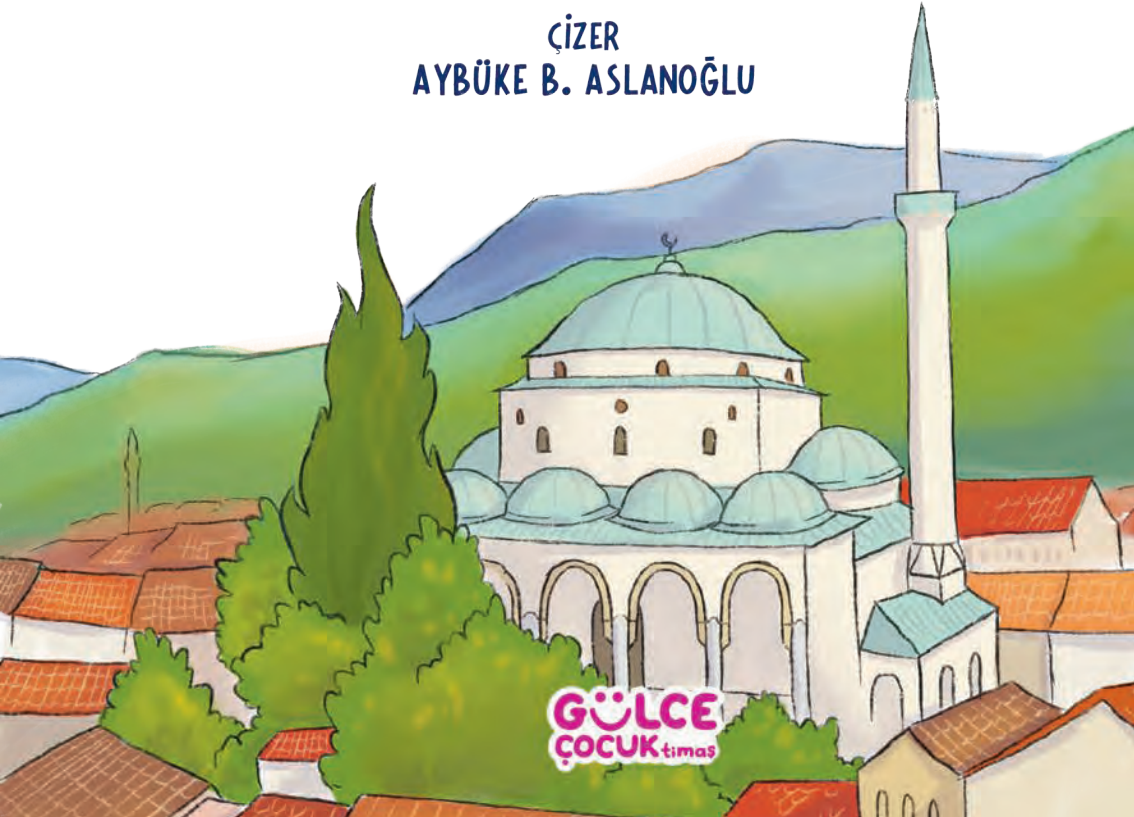
İSLAM ŞEHİRLERİNİ GEZİYORUM

YUSUF

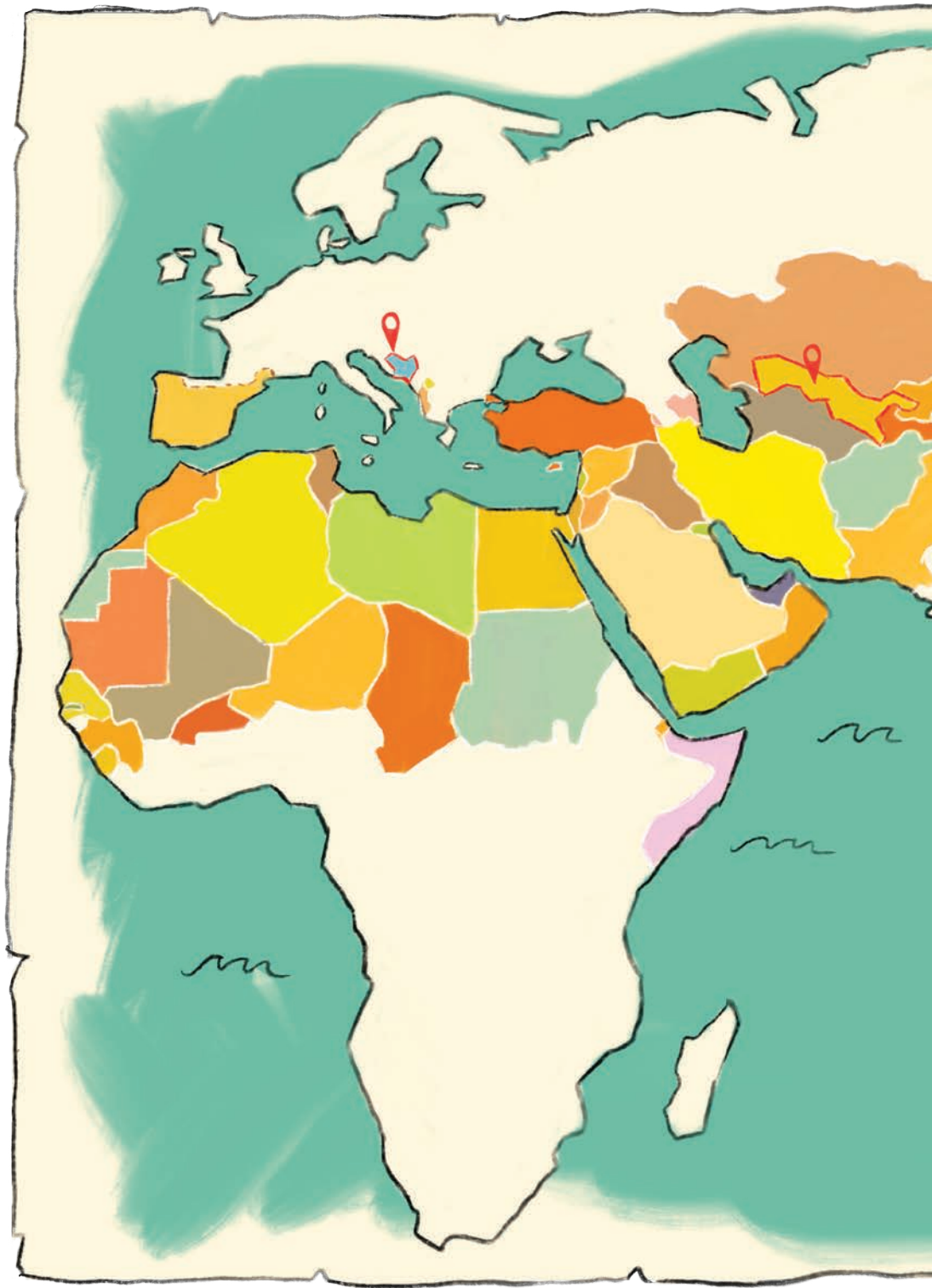
SARAYBOSNA'DA

ADEM ÖZKÖSE

ÇİZER
AYBÜKE B. ASLANOĞLU

GÖLCE
ÇOCUKtimas

Adem Özköse

Yeryüzünün daima konuşulduğu bir evde büyüyen Adem Özköse, dünyayı gezme hayalleri kurmaya ilk defa çocukluk yıllarında başladı. Bu hayallerine üniversite döneminde başladığı zorlu şartlardaki habercilik mesleği de eşlik edince kendini bir anda yollarda buldu. Şu ana kadar seksenin üzerinde ülke gezdi ve büyükler için yazdığı kitaplarda gezdiği ülkeleri, gördüğü insanları anlattı. Öncelikle kendi çocuklarının daha sonra da bir dostunun cesaretlendirmesiyle çocuk kitapları kaleme almaya başlayan yazar, ilk olarak Yusuf Semerkand'da eseriyle İslam şehirlerini tek tek gezmeye başlıyor.

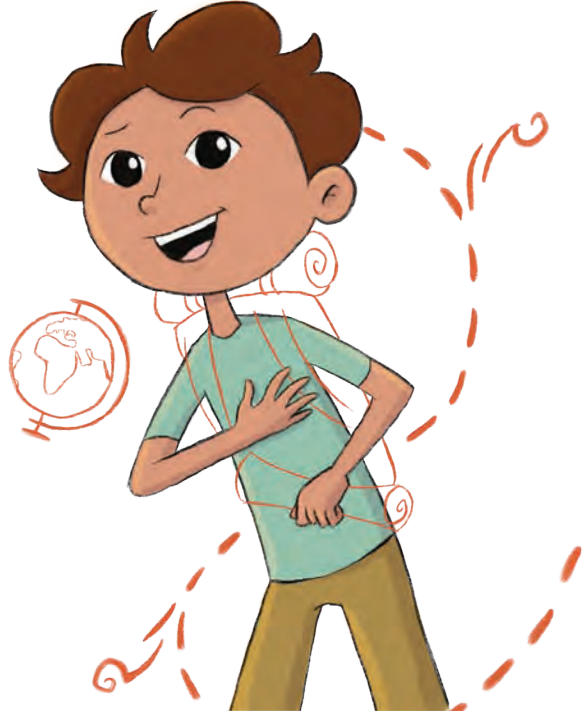
Aybüke Büşra Aslanoğlu

Beş yaşındayken yaptıklarını çocuk dergilerine gönderme habiliyetiyle çizmeyi çok sevdi. O zamandan beri hikâyeleri çizerek anlatıyor. Lisede dergi ve fanzinlerde çizdi, tasarladı, yazdı. Şu an İstanbul'da Çizgi Film ve Animasyon okuyor, bir yandan da çizgi romanlar üstüne çalışıyor. Kalabalıklardan hoşlanmasa da güzel işler etrafında toplanan insanlarla beraber olmayı çok seviyor.

Seyyah Yusuf

Macera dolu Semerkand seferinden sonra mahalleme geri dönmüştüm. **Bilmeyenler için hemen söyleyeyim ben bir seyyahım!** Tamam, tamam yani tek ülke gezerek hemen seyyah oldum diyemem ama en azından buna niyet ettim. Ne de olsa “Bir işe niyet etmek, o işi başarmanın yarısıdır.” derler.

Babam, turist rehberi, annem de bir ev hanımı. Ayrıca bilen bilir bir de yaramaz bir kardeşim var: Sümeyye. **Beni zaman zaman şinir etse de onu çok seviyorum.**

Babamın çalıştığı tur şirketinin yeni başlattığı “İslam Şehirleri” turu kapsamında yaz tatilini babamla birlikte gezerek geçiyorum. Sümeyye çok küçük olduğu için, annem de hem kardeşimle hem de dedemlerle ilgilenmek istediğinden bizim gezilerimize dahil olmadı.

Laf aramızda Özbekistan’dan döndükten sonra mahallede iyi havam oldu. Semerkand şehrinde gezdiğim yerleri mahalledeki arkadaşlarıma ballandıra ballandıra anlattım. Arkadaşlarım babamla sık sık yolculuğa çıkacağımı duyunca bana “Seyyah Yusuf” demeye başladılar bile. Size kendimi böyle tanıtmam boşuna değil yani.

Özbekistan gezimiz sonrası günlerim, tekrar yolculuğa çıkma hayalleri kurmakla geçti. **Günlerce, babamla yapacağımız yeni yolculuğun hangi İslam şehrine olacağını merak edip durdum.** Fakat hiç beklemediğim bir sürprizle karşılaştım. Ne de olsa babam sürpriz yapmayı severdi. Ama bu kadarını da beklemiyordum açıkçası.

Yaz tatilinde olduğumuz için o gün de akşam ezanına kadar arkadaşlarımla parkta top oynamıştık. Bir sonraki gün tekrar buluşmak üzere vedalaşıp evlerimizin yolunu tuttuk. Eve girer girmez beni mutfaktan gelen

nefis yemek kokusu karşıladı. Bu en sevdiğim yemektir! Karnıyarık! Belli ki annem yine beni mest edecek bir sofraya hazırlamıştı.

Önce abdest almak için lavaboya yöneldim. Fakat bir süre lavabonun önünde Sümeyye'yi beklemek zorunda kaldım. Ben lavabonun kapısının önünde beklerken Sümeyye saçlarını tarıyor, daha doğrusu saçlarıyla oynuyordu.

- Hadi Sümeyye, çabuk ol!

- Biraz daha bekle ağabey.

- Of Sümeyye, of...

Sümeyye lavabodan çıkar çıkmaz önce ellerimi sabunla yıkadım. Sonra da abdest almaya başladım. Top oynadıktan sonra abdest almak beni müthiş ferahlatıyordu. Abdestimi de alınca akşam namazı için artık hazırdım. Bu arada babamın sesini duydum. Demek ki işten dönmüştü. Babam eve girer girmez her zamanki gibi Sümeyye'ye üst üste iltifatlar yağdırdı.

- Benim dünya tatlısı kızım. Sen benim şeker kızım-sın, ballı kaymağım-sın.

Ballı kaymak mı? Şeker kız mı? Kim? Bizim Sümeyye mi? Bence babam Sümeyye'yi gereğinden fazla şımartıyordu.

Hep birlikte akşam namazını kılıp sofraya oturduk. Annemin nefis karnıyarığını afiyetle yedik. Babam her birimize günümüzün nasıl geçtiğini sordu. Daha sonra da müjdeli haberi verdi.

- Yusuf, bir süredir yeni rotamızın neresi olacağını merak ettiğini biliyorum. Bugün plan belli oldu. Özbekistan'ın Semerkand şehrinde sonra bu sefer

nasipse Bosna Hersek'in başkenti Saraybosna'ya gidiyoruz.

Sonunda günlerdir beklediğim haberi almıştım. Saraybosna hakkında hiçbir şey bilmesem de yeni bir İslam şehri göreceğim için çok mutluydum. Acaba bu şehir ne kadar uzaklıktaydı? Gelenekleri nelerdi? Nasıl yemekleri vardı? Camileri, minareleri nasıl görünüyordu? Ben bunları düşünmeye başlamışken babamın sözleri içimdeki sevincin yerini şaşkınlığa bıraktı.

- Çalıştığım tur şirketinin müdürü eğer istersem Bosna yolculuğuna ailecek gidebileceğimizi söyledi. Saraybosna ülkemize çok yakın olduğundan annen ve Sümeyye için de bu yolculuk zor olmaz diye düşündüm Yusuf. **Ne dersiniz hanımlar, Saraybosna'yı hep birlikte gezelim mi?**

Artık sevinme sırası Sümeyye'deydi. Annem birlikte seyahat etme teklifi nedeniyle babama teşekkür ederken, Sümeyye sevinçten havalara uçuyordu. Kardeşim önce üst üste babamı yanaklarından öptü. Sonra da:

- Yaşasın, ben de ağabeyim gibi seyyah olacağım. Bana da arkadaşlarım artık **"Seyyah Sümeyye"** diyecekler. Demek ki artık büyümüşüm, diye bağırdı.

Annemle birlikte yolculuk yapacağım için sevinmiştim. Fakat Sümeyye'nin de bizimle gelecek olması beni şaşırtmıştı. Evde uğraştığım gibi yolculuk esnasında da Sümeyye'yle uğraşmak istemiyordum. Hemen bir şeyler yapmalıydım:

- Baba ben ilk yurtdışı yolculuğuma 9 yaşında çıktım. Fakat Sümeyye daha 6 yaşında. Bu haksızlık değil mi?

- Ailecek yolculuk yapma fırsatını her zaman yakalayamayız oğlum.

Babam haklıydı. Hatta annemle gezme fikri kulağa çok güzel geliyordu. Ama Sümeyye'den ayrıcalıklı olmam da beni mutlu eden bir şeydi. Erkenden bu ayrıcalığı kaybetmek istemiyordum.

Bu sırada annem söze girdi:

- Saraybosna, benim de en çok gitmek istediğim yerlerden biriydi.

- Gerçekten mi, diye sordum.

- Evet, Yusuf. Lisede okurken Bosna savaşı vardı. Bu savaşı yakından takip eder, arkadaşlarımla birlikte başta Aliya olmak üzere tüm Boşnaklara dua ederdik. Boşnakları ve Aliya'yı daha yakından tanımak benim lise yıllarımdan kalma bir hayalimdi.

